

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามของการทดลองที่ 1 ความสนใจในวิวและความบาดตา¹

ก. คำอธิบายของการทดลอง

ชื่อ: การศึกษาอิทธิพลของความซับซ้อนของภาพต่อความบาดตา

คำอธิบายของการทดลอง:

ความบาดตาหรือ Discomfort glare คือความรู้สึกรำคาญหรือไม่สบายตาเนื่องจากแสงที่สว่างเกินไปที่อยู่ในขอบเขตการมองเห็นระดับที่ตาสามารถปรับได้ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาอิทธิพลของความซับซ้อนของภาพต่อความบาดตา

ขั้นตอนการทดลอง:

การทดลองประกอบด้วย 2 ช่วงซึ่งได้แก่ ช่วงการทดสอบเบื้องต้น (a pretest period) และการทดลองจริง (the real experiment) ในช่วงการทดสอบเบื้องต้นนั้นผู้เข้าร่วมทดลองจะได้รับคำอธิบายซึ่งจะประกอบด้วยวัตถุประสงค์การทดลองและขั้นตอนในการทดลองและจะต้องกรอกแบบฟอร์มยินยอมในการทำการทดลอง หลังจากนั้นผู้เข้าร่วมทดลองจะกรอกข้อมูลเบื้องต้นในแบบสอบถามและฟังขั้นตอนในการทดลอง หลังจากนั้นนักวิจัยจะแสดงการทดลองเพื่อเป็นตัวอย่างและผู้เข้าร่วมทดลองจะทำการทดลองตัวอย่างตามและพักประมาณ 10 นาที ในช่วงการทดลองจริงผู้เข้าร่วมการทดลองจะต้องนั่งจ้องหน้าต่างตามตำแหน่งที่กาไว้แล้วจะประเมินค่าความบาดตาจากจอตงกล่าว

ระยะเวลาในการทดลอง:

การศึกษานี้จะใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที

¹ แบบสอบถามของการทดลองที่ 2 เนื้อหาในวิวและความบาดตาและแบบสอบถามของการทดลองที่ 4 ปัจจัยในวิวที่เกี่ยวข้องกับความและความบาดตาใช้แบบสอบถามเดียวกัน

ข. แบบฟอร์มการยินยอม

ข้าพเจ้า.....ยินยอมที่จะ
เข้าทดลองในการศึกษาอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ต่อความไม่สบายตา ในการศึกษาครั้งนี้ นักวิจัย
ซึ่งได้แก่ อาจารย์ นววรรณ ทวยเจริญ ได้อธิบายขั้นตอนและรายละเอียดต่างๆ ในการทดลอง
ทั้งหมดและข้าพเจ้าเข้าใจขั้นตอนดังกล่าวเป็นอย่างดี เมื่อข้าพเจ้ามีข้อสงสัยสามารถซักถาม
นักวิจัยและสามารถที่จะไม่ตอบคำถามใดๆ ในแบบสอบถามได้ทั้งหมด

ข้าพเจ้ารับประกันว่าไม่มีความเจ็บป่วยทั้งร่างกายและจิตใจที่ยังผลต่อการเสี่ยงทาง
ร่างกายและจิตใจที่จะเกิดขึ้นในขณะที่ทดลอง ข้าพเจ้ารับรู้และเข้าใจว่าจะมีการให้การรักษาและ
การให้ค่าตอบแทนถ้ามีอาการเจ็บป่วยเกิดขึ้นเนื่องจากการศึกษาครั้งนี้

ข้าพเจ้าเข้าใจว่าข้าพเจ้าสามารถที่จะถอนตัวจากการทดลองได้ตลอดเวลา

.....
วันที่

.....
ลายมือชื่อผู้เข้าร่วมทดลอง

ข้าพเจ้าเป็นผู้ทำการศึกษาวินิจฉัยดังกล่าวและได้อธิบายสิ่งต่างๆ ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

.....
วันที่

.....
ลายมือชื่อนักวิจัย

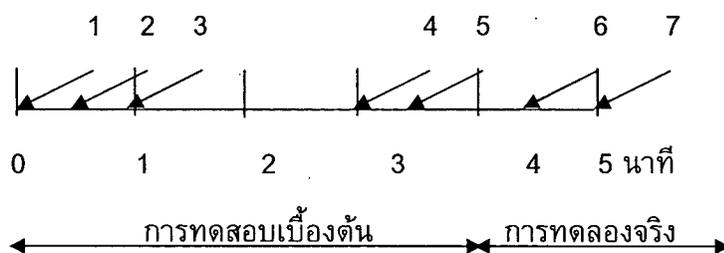
ง. คำอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ สำหรับผู้เข้าร่วมการทดลอง

ความบาดเจ็บ (Discomfort glare)

ความบาดเจ็บหรือ Discomfort glare คือความรู้สึกรำคาญหรือไม่สบายตาเนื่องจากแสงที่สว่างเกินไปที่อยู่ในขอบเขตการมองเห็นระดับที่ตาสามารถปรับได้ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาอิทธิพลของความซับซ้อนของภาพต่อความบาดเจ็บ

คำสั่งในการทดลอง:

การทดลองประกอบด้วย 2 ช่วง ซึ่งได้แก่ ช่วงแรกคือช่วงการทดสอบขั้นต้น และช่วงที่สองคือการทดลองจริง ในช่วงการทดสอบขั้นต้นนั้นจะเริ่มต้นที่การอธิบายเกี่ยวกับการศึกษาครั้งนี้ซึ่งประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์การศึกษา และกรอกแบบฟอร์มการยินยอมการเป็นผู้เข้าร่วมการทดลองในการศึกษาครั้งนี้ ต่อมา ท่านจะกรอกแบบสอบถามซึ่งประกอบไปด้วย คำอธิบายการทำการทดลอง คำจำกัดความของคำว่าความบาดเจ็บ ความหมายของความบาดเจ็บ และขั้นตอนของแต่ละช่วงไม่ว่าจะเป็นขั้นการทดสอบขั้นต้นและการทดลองจริง หลังจากนั้นผู้ทดลองจะแสดงวิธีการทำการทดลองโดยการทำการทดลองเป็นตัวอย่างกับหน้าต่างที่ใช้ในการทดสอบและท่านได้ทดลองทำการประเมินความบาดเจ็บกับหน้าต่างที่ทำการทดสอบซึ่งเป็นขั้นตอนเดียวกันกับที่จะทำให้ขั้นการทดลองจริง ท่านจะต้องประเมินความบาดเจ็บต่อหน้าต่างทดสอบ 1 ครั้ง แล้วพักสายตาประมาณ 2 นาที หลังจากนั้นการทดลองเริ่มต้นโดยให้ท่านมองไปที่กึ่งกลางของหน้าต่างทดสอบที่มีวิวภายนอก หลังจากนั้น 30 วินาทีของการปรับตา ผู้วิจัยจะบอกให้ท่านอ่านและเขียนหนังสือบนกระดาษที่ให้ไว้บนโต๊ะและมองไปยังกึ่งกลางของหน้าต่างอีกที หลังจากนั้น 30 วินาทีผู้วิจัยจะบอกให้ท่านประเมินความบาดเจ็บโดยให้กาลงในสเกล GSV ในแบบสอบถามและให้ส่งเสียงบอกผู้วิจัยว่า “ใช่” การประเมินครั้งหนึ่งจะใช้เวลาประมาณ 6 นาที ขั้นตอนต่างๆ ในการทดลองได้แสดงไว้ดังนี้

1. ผู้เข้าร่วมการทดลองเข้ามาในห้องและนั่งบนที่นั่งทดสอบและผู้เข้าร่วมการทดลองได้รับฟอร์มการอธิบายการทดลองและกรอกแบบฟอร์มยินยอมและข้อมูลทั่วไป หลังจากนั้นผู้วิจัยจะอธิบายขั้นตอนการทดลอง
2. ผู้วิจัยแสดงการทดลองด้วยตนเองกับหน้าต่างทดสอบ
3. ผู้ทำการทดลองเริ่มทดลองทำการทดสอบด้วยการประเมิณ 1 ครั้งกับหน้าต่างทดสอบและพัก 2 นาที
4. ผู้เข้าร่วมการทดลองจ้องไปที่กึ่งกลางของหน้าต่างและปรับตา 30 วินาที
5. ผู้เข้าร่วมการทดลองจ้องไปอ่านและเขียนหนังสือบนกระดาษบนโต๊ะที่เตรียมไว้
6. ผู้เข้าร่วมการทดลองกลับจ้องไปที่กึ่งกลางของหน้าต่างและปรับตา 30 วินาที
7. ผู้เข้าร่วมทดลองประเมิณความบาดเจ็บจากหน้าต่างโดยกาแบบทดสอบและพูดคำว่า “ใช่”

ความหมายของสเกลต่างๆ มีดังต่อไปนี้

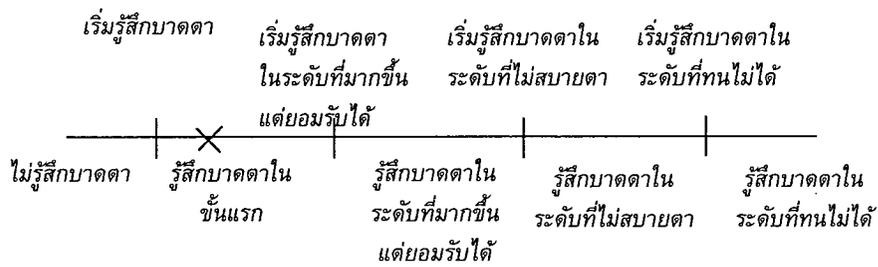
“เริ่มรู้สึกบาดเจ็บ” (Just (im)perceptible glare) เป็นจุดที่ความบาดเจ็บเกิดขึ้นเป็นครั้งแรก ระดับดังกล่าวจะเป็นจุดที่คุณจะรู้สึกว่แหล่งกำเนิดแสงที่เห็นนั้นเริ่มบาดเจ็บหรือรู้สึกว่คาญตา นิดหน่อย ต่ำกว่าระดับนี้คุณจะรู้สึกสบายตาหรือเห็นแหล่งกำเนิดแสงเหมือนกับเป็นแสงธรรมดา

“เริ่มรู้สึกบาดเจ็บในระดับที่มากขึ้นแต่ยังยอมรับได้” (Just acceptable glare) เป็นระดับที่เป็นจุดที่คุณจะรู้สึกว่แหล่งกำเนิดแสงนั้นเริ่มว่คาญตาและสามารถทนได้ประมาณ 1 วันถ้าต้องนั่งทำงานในห้องนี้ แต่จะเริ่มที่จะปรับเปลี่ยนสภาพดังกล่าวถ้าต้องทำงานอยู่ในเวลานานกว่านี้

“เริ่มรู้สึกบาดเจ็บในระดับที่ไม่สบายตา” (Just uncomfortable glare) เป็นระดับที่เป็นจุดที่คุณรู้สึกไม่สบายตาและสามารถทนได้ประมาณ 15-30 นาทีถ้าต้องทำงานในสภาพนี้ ถ้าต้องทำงานนานกว่านี้จะปรับเปลี่ยนสภาพแสงในห้องดังกล่าว

“เริ่มรู้สึกบาดเจ็บในระดับที่ทนไม่ได้” (Just intolerable glare) เป็นระดับสูงสุดของความบาดเจ็บและเป็นจุดที่คุณรู้สึกว่คุณไม่สามารถทนแหล่งกำเนิดแสง ได้เลย และจะต้องปรับเปลี่ยนสภาพแสงในที่นี้

ผู้ทำการทดลองทุกคนจะต้องคิดว่ากำลังทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งในขณะประเมินความ
 บาดเจ็บ การประเมินทำโดยการขีดลงไปทีบนเส้นที่แสดงถึงความรู้สึกความบาดเจ็บดังกล่าว
 มาตราวัด GSV มีดังต่อไปนี้

จ. แบบสอบถาม

ท่านรู้สึกบาดตาในระดับใดต่อภาพที่ท่านเห็นจากจอ? กรุณาทำ x ลงบนสเกลด้านล่างในบริเวณใดก็ได้ของเส้นที่อธิบายความรู้สึกบาดตาของท่านได้ดีที่สุดและให้ใช้ความรู้สึกบาดตาที่ได้รับในขณะที่ท่านจ้องภาพดังกล่าว

	เริ่มรู้สึกบาดตา	เริ่มรู้สึกบาดตาในระดับที่มากขึ้นแต่ยอมรับได้	เริ่มรู้สึกบาดตาในระดับที่ไม่สบายตา	เริ่มรู้สึกบาดตาในระดับที่ทนไม่ได้	
1.					
	ไม่รู้สึกบาดตา	รู้สึกบาดตาในขั้นแรก	รู้สึกบาดตาในระดับที่มากขึ้นแต่ยอมรับได้	รู้สึกบาดตาในระดับที่ไม่สบายตา	รู้สึกบาดตาในระดับที่ทนไม่ได้
	เริ่มรู้สึกบาดตา	เริ่มรู้สึกบาดตาในระดับที่มากขึ้นแต่ยอมรับได้	เริ่มรู้สึกบาดตาในระดับที่ไม่สบายตา	เริ่มรู้สึกบาดตาในระดับที่ทนไม่ได้	
2.					
	ไม่รู้สึกบาดตา	รู้สึกบาดตาในขั้นแรก	รู้สึกบาดตาในระดับที่มากขึ้นแต่ยอมรับได้	รู้สึกบาดตาในระดับที่ไม่สบายตา	รู้สึกบาดตาในระดับที่ทนไม่ได้
	เริ่มรู้สึกบาดตา	เริ่มรู้สึกบาดตาในระดับที่มากขึ้นแต่ยอมรับได้	เริ่มรู้สึกบาดตาในระดับที่ไม่สบายตา	เริ่มรู้สึกบาดตาในระดับที่ทนไม่ได้	
3.					
	ไม่รู้สึกบาดตา	รู้สึกบาดตาในขั้นแรก	รู้สึกบาดตาในระดับที่มากขึ้นแต่ยอมรับได้	รู้สึกบาดตาในระดับที่ไม่สบายตา	รู้สึกบาดตาในระดับที่ทนไม่ได้
	เริ่มรู้สึกบาดตา	เริ่มรู้สึกบาดตาในระดับที่มากขึ้นแต่ยอมรับได้	เริ่มรู้สึกบาดตาในระดับที่ไม่สบายตา	เริ่มรู้สึกบาดตาในระดับที่ทนไม่ได้	
4.					
	ไม่รู้สึกบาดตา	รู้สึกบาดตาในขั้นแรก	รู้สึกบาดตาในระดับที่มากขึ้นแต่ยอมรับได้	รู้สึกบาดตาในระดับที่ไม่สบายตา	รู้สึกบาดตาในระดับที่ทนไม่ได้

ข้อเสนอแนะ:

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามของการทดลองที่ 3 การศึกษาอิทธิพลของปัจจัยในภาพที่เกี่ยวข้องกับ ความพึงพอใจในภูมิทัศน์ ต่อความบาดเจ็บ

ก. คำอธิบายของการทดลอง

ชื่อ: การศึกษาอิทธิพลขององค์ประกอบต่าง ๆ ในภาพที่น่าสนใจต่อความบาดเจ็บ

ปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้ในศึกษา:

สมมุติฐานที่ 1: ภาพที่มีความซับซ้อนมาก (complexity) จะทำให้เกิดความบาดเจ็บน้อยลง

สมมุติฐานที่ 2: ภาพที่มีความลึกลับมาก (mystery) จะทำให้เกิดความบาดเจ็บน้อยลง

สมมุติฐานที่ 3: ภาพที่มีความสอดคล้องขององค์ประกอบมาก (coherence) จะทำให้เกิดความบาดเจ็บน้อยลง

สมมุติฐานที่ 4: ภาพที่สามารถมองเห็นได้ง่าย (legibility) จะทำให้เกิดความบาดเจ็บน้อยลง

คำอธิบายของการทดลอง:

ความบาดเจ็บหรือ Discomfort glare คือความรู้สึกรำคาญหรือไม่สบายตาเนื่องจากแสงที่สว่างเกินไปที่อยู่ในขอบเขตการมองเห็นระดับที่ตาสามารถปรับได้ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาอิทธิพลของความซับซ้อนของภาพต่อความบาดเจ็บ

ขั้นตอนต่าง ๆ ในการทดลอง:

การทดลองประกอบด้วย 2 ช่วงซึ่งได้แก่ ช่วงการทดสอบเบื้องต้น (Pretest) และการทดลองจริง (The real experiment) ในการช่วงการทดลองจริงจะประกอบด้วย 4 ช่วงย่อยซึ่งแต่ละช่วงจะมีวัตถุประสงค์ในการทดสอบสมมุติฐานแต่ละอันดังที่กล่าวไว้ด้านบน ในช่วงการทดสอบเบื้องต้นนั้นผู้เข้าร่วมทดลองจะได้รับคำอธิบายซึ่งจะประกอบด้วยวัตถุประสงค์การทดลองและขั้นตอนในการทดลองและจะต้องกรอกแบบฟอร์มยินยอมในการทำการทดลอง หลังจากนั้นผู้เข้าร่วมทดลองจะกรอกข้อมูลเบื้องต้นในแบบสอบถามและฟังขั้นตอนในการทดลอง หลังจากนั้นนักวิจัยจะแสดงการทดลองเพื่อเป็นตัวอย่างและผู้เข้าร่วมทดลองจะทำการทดลองตัวอย่างตามและพักประมาณ 10 นาที ในช่วงการทดลองจริงผู้เข้าร่วมการทดลองจะต้องนั่งจ้องไปที่กึ่งกลางของฉากที่อยู่ด้านขวามือแล้วจะประเมินค่าความบาดเจ็บจากชุดภาพโดยกาลงในแบบสอบถามตามขนาดของความรู้สึก การทดลองเริ่มตั้งแต่ชุดที่ 1 จึงถึงชุดที่ 4

ระยะเวลาในการทดลอง:

การศึกษานี้จะใช้เวลาประมาณ 50-60 นาที

ข. แบบฟอร์มการยินยอม

ข้าพเจ้า.....ยินยอมที่จะ
เข้าทดลองในการศึกษาอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ต่อความไม่สบายตา ในการศึกษาครั้งนี้นักวิจัย
ซึ่งได้แก่ อาจารย์ นवलวรรณ ทวยเจริญ ได้อธิบายขั้นตอนและรายละเอียดต่างๆ ในการทดลอง
ทั้งหมดและข้าพเจ้าเข้าใจขั้นตอนดังกล่าวเป็นอย่างดี เมื่อข้าพเจ้ามีข้อสงสัยสามารถซักถาม
นักวิจัยและสามารถที่จะไม่ตอบคำถามใดๆ ในแบบสอบถามได้ทั้งหมด

ข้าพเจ้ารับประกันว่าไม่มีความเจ็บป่วยทั้งร่างกายและจิตใจที่ยังผลต่อการเสี่ยงทาง
ร่างกายและจิตใจที่จะเกิดขึ้นในขณะทดลอง ข้าพเจ้ารับรู้และเข้าใจว่าจะมีการให้การรักษาและ
การให้ค่าตอบแทนถ้ามีอาการเจ็บป่วยเกิดขึ้นเนื่องจากการศึกษาครั้งนี้

ข้าพเจ้าเข้าใจว่าข้าพเจ้าสามารถที่จะถอนตัวจากการทดลองได้ตลอดเวลา

.....
วันที่

.....
ลายมือชื่อผู้เข้าร่วมทดลอง

ข้าพเจ้าเป็นผู้ทำการศึกษาคำวิจัยดังกล่าวและได้อธิบายสิ่งต่างๆ ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

.....
วันที่

.....
ลายมือชื่อนักวิจัย

ง. คำอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ สำหรับผู้เข้าร่วมการทดลอง

ความบาดเจ็บ (Discomfort glare)

ความบาดเจ็บหรือ Discomfort glare คือความรู้สึกรำคาญหรือไม่สบายตาเนื่องจากแสงที่สว่างเกินไปที่อยู่ในขอบเขตการมองเห็นระดับที่ตาสามารถปรับได้ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาอิทธิพลของความซับซ้อนของภาพต่อความบาดเจ็บ

คำสั่งในการทดลอง:

ในขั้นของการทดลองจริงท่านจะต้องนั่งที่ที่นั่งและปรับตากับสภาพแวดล้อม หลังจากนั้นท่านจะต้องมองที่ตรงกึ่งกลางของจอทางขวามือโดยที่ท่านจะต้องประเมินความบาดเจ็บโดยกาความรู้สึกดังกล่าวบนสเกล GSV และในขณะเดียวกันให้ส่งสัญญาณต่อนักวิจัย ทั้งนี้ต้องทำภายใน 3 วินาที หลังจากนั้นให้ท่านยังคงมองไปที่เดิมและประเมินความบาดเจ็บในทริทเมนต์ต่อไปโดยขั้นตอนเดียวกัน ถ้าในขณะที่ท่านประเมินความบาดเจ็บท่านพบว่าท่านรู้สึกว่ามีสีเหลืองสว่างๆ เกิดขึ้นในการมองเห็นบอกนักวิจัยทันที การทดลองจะหยุดจนกว่าอิทธิพลดังกล่าวจะหายไป ถ้าไม่มีอิทธิพลดังกล่าวเกิดขึ้นการทดลองจะดำเนินไปจนกว่าจะครบทุกๆ ทริทเมนต์ และจะพักตาประมาณ 2 นาทีต่อมาท่านจะทำการทดลองต่อโดยมีขั้นตอนในการทดลองเดียวกันจนกว่าจะครบการทดลองทั้ง 4 ชุด การประเมินความบาดเจ็บจะใช้เกณฑ์ต่างๆ ด้านล่างที่มีคำอธิบายของเกณฑ์กำกับอยู่ ท่านควรจะใช้เกณฑ์ดังกล่าวในการประเมินความบาดเจ็บของทุกทริทเมนต์

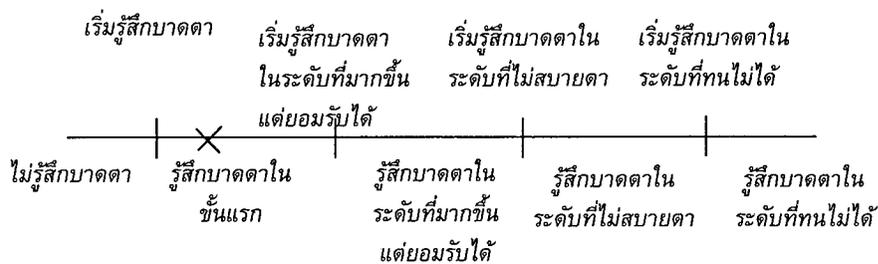
“เริ่มรู้สึกบาดเจ็บ” (Just (im)perceptible glare) เป็นจุดที่ความบาดเจ็บเกิดขึ้นเป็นครั้งแรก ระดับดังกล่าวจะเป็นจุดที่คุณจะรู้สึกว่าแหล่งกำเนิดแสงที่เห็นนั้นเริ่มบาดเจ็บหรือรู้สึกรำคาญตาดูเล็กน้อย ต่ำกว่าระดับนี้คุณจะรู้สึกสบายตาหรือเห็นแหล่งกำเนิดแสงเหมือนกับเป็นแสงธรรมดา

“เริ่มรู้สึกบาดเจ็บในระดับที่มากขึ้นแต่ยังยอมรับได้” (Just acceptable glare) เป็นระดับที่เป็นจุดที่คุณจะรู้สึกว่าแหล่งกำเนิดแสงนั้นเริ่มรำคาญตาและสามารถทนได้ประมาณ 1 วันถ้าต้องนั่งทำงานในห้องนี้ แต่จะเริ่มที่จะปรับเปลี่ยนสภาพดังกล่าวถ้าต้องทำงานอยู่ในเวลานานกว่านี้

“เริ่มรู้สึกบาดเจ็บในระดับที่ไม่สบายตา” (Just uncomfortable glare) เป็นระดับที่เป็นจุดที่คุณรู้สึกไม่สบายตาและสามารถทนได้ประมาณ 15-30 นาทีถ้าต้องทำงานในสภาพนี้ ถ้าต้องทำงานนานกว่านี้จะปรับเปลี่ยนสภาพแสงในห้องดังกล่าว

“เริ่มรู้สึกปวดตาในระดับที่ทนไม่ได้” (*Just intolerable glare*) เป็นระดับสูงสุดของความปวดตาและเป็นจุดที่คุณรู้สึกว่าท่านไม่สามารถทนแหล่งกำเนิดแสง ได้เลย และจะต้องปรับเปลี่ยนสภาพแสงในที่นั้นที่

ผู้ทำการทดลองทุกคนจะต้องคิดว่ากำลังทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งในขณะประเมินความปวดตา การประเมินทำโดยการขีดลงไปที่ย่านเส้นที่แสดงถึงความรู้สึกความปวดตาดังกล่าวมาตรวัด GSV มีดังต่อไปนี้

จ. แบบสอบถาม

ท่านรู้สึกบาดตาระดับใดต่อภาพที่ท่านเห็นจากจอ? กรุณาทำ x ลงบนสเกลด้านล่างในบริเวณใต้ขีดของเส้นที่อธิบายความรู้สึกบาดตาของท่านได้ดีที่สุดและให้ใช้ความรู้สึกบาดตาที่ได้รับในขณะที่ท่านจ้องภาพดังกล่าว

	เริ่มรู้สึกบาดตา	เริ่มรู้สึกบาดตา ในระดับที่มากขึ้น แต่ยอมรับได้	เริ่มรู้สึกบาดตาใน ระดับที่ไม่สบายตา	เริ่มรู้สึกบาดตาใน ระดับที่ทนไม่ได้	
1.	----- ----- ----- -----				
	ไม่รู้สึกบาดตา	รู้สึกบาดตาใน ขั้นแรก	รู้สึกบาดตาใน ระดับที่มากขึ้น แต่ยอมรับได้	รู้สึกบาดตาใน ระดับที่ไม่สบายตา	รู้สึกบาดตาใน ระดับที่ทนไม่ได้
	เริ่มรู้สึกบาดตา	เริ่มรู้สึกบาดตา ในระดับที่มากขึ้น แต่ยอมรับได้	เริ่มรู้สึกบาดตาใน ระดับที่ไม่สบายตา	เริ่มรู้สึกบาดตาใน ระดับที่ทนไม่ได้	
2.	----- ----- ----- -----				
	ไม่รู้สึกบาดตา	รู้สึกบาดตาใน ขั้นแรก	รู้สึกบาดตาใน ระดับที่มากขึ้น แต่ยอมรับได้	รู้สึกบาดตาใน ระดับที่ไม่สบายตา	รู้สึกบาดตาใน ระดับที่ทนไม่ได้
	เริ่มรู้สึกบาดตา	เริ่มรู้สึกบาดตา ในระดับที่มากขึ้น แต่ยอมรับได้	เริ่มรู้สึกบาดตาใน ระดับที่ไม่สบายตา	เริ่มรู้สึกบาดตาใน ระดับที่ทนไม่ได้	
3.	----- ----- ----- -----				
	ไม่รู้สึกบาดตา	รู้สึกบาดตาใน ขั้นแรก	รู้สึกบาดตาใน ระดับที่มากขึ้น แต่ยอมรับได้	รู้สึกบาดตาใน ระดับที่ไม่สบายตา	รู้สึกบาดตาใน ระดับที่ทนไม่ได้
	เริ่มรู้สึกบาดตา	เริ่มรู้สึกบาดตา ในระดับที่มากขึ้น แต่ยอมรับได้	เริ่มรู้สึกบาดตาใน ระดับที่ไม่สบายตา	เริ่มรู้สึกบาดตาใน ระดับที่ทนไม่ได้	
4.	----- ----- ----- -----				
	ไม่รู้สึกบาดตา	รู้สึกบาดตาใน ขั้นแรก	รู้สึกบาดตาใน ระดับที่มากขึ้น แต่ยอมรับได้	รู้สึกบาดตาใน ระดับที่ไม่สบายตา	รู้สึกบาดตาใน ระดับที่ทนไม่ได้

ข้อเสนอแนะ:

ภาคผนวก ค

ใบตอบรับการนำเสนอผลงานในงานประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

acaH2010

The Asian Conference on Arts and Humanities
June 18-21 2010, Osaka, Japan
www.asiafor.org

acSS2010

The Asian Conference on the Social Sciences
June 18-21 2010, Osaka, Japan
www.asiafor.org

Mr Takayuki Yamada
Chairman, IAFOR Japan

Dr. Nuanwan Tusycharoen (Corresponding Author),
Faculty of Architecture, Naresuan University,
Phitsumolk, Thailand

February 1, 2010

Submission Reference: 100539

Email: nuanwan_tu@yahoo.co.uk

Submission Title: *'View Characteristics and Discomfort Glare'*

Author(s): Nuanwan Tusycharoen (1) presenting

Dear Dr. Tusycharoen,

On behalf the ACAH 2010 and ACSS 2010 Conference Chairs, Professor Stuart DB Picken, and Dean June Henton, I am pleased to write that your proposal "View Characteristics and Discomfort Glare", having met the accepted international academic standards of blind peer review, has been accepted for presentation at Asian Conference on Arts & Humanities 2010.

The Conference will be held in Osaka, Japan, at the Ramada Osaka hotel, on Friday, June 18 through Monday, June 21 2010. Panel sessions begin Friday morning and run for the duration of the conference. Panels run 90 minutes, with generally three presenters per panel, so each presenter has 30 minutes total for presentation and Q&A. For complete information about the conference, and accommodation please visit the conference website.

Please note that if you cannot attend for any reason, please notify the conference administration team at asiaconferences@iafor.org, remembering to quote your submission reference number: 100539. Also, if you observe special religious holidays during the conference, please let me know on which day(s) you must not present. Due to the size of the conference, not everyone can be accommodated with preferential dates and time, so presenters should limit any request of this nature to unavoidable situations.

A PDF of the Conference Programme will be placed on Asian Conference on Arts & Humanities website in May 2010. Your name and paper title will be listed in the Programme upon payment of your registration fees. Please check the Programme at that time to make sure all information pertaining to you is included and correct.

Thank you for participating in the Asian Conference on Arts & Humanities 2010. All of us affiliated with the organization aim to make this inaugural conference a success.

Yours Sincerely,

Takayuki Yamada

iafor

iafor Japan, 1-3-07 Choshi Kaiba, Kitaragoya Akita, 981-0003 Japan
www.iafor.org